

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ - Όταν το ΝΑΤΟ βομβάρδιζε την Ευρώπη | **ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ** - Καμία εμπλοκή στον Ιμπεριαλιστικό Πόλεμο | Πρόταση των Συνδικάτων για Εθνική Συλλογική Σύμβαση και Απεργία 6 Απρίλη | Συγκλονιστικό Συλλαλητήριο στις 26 Φλεβάρη | **8 Μάρτη Παγκόσμια Μέρα Εργαζόμενης Γυναίκας** - Ανταποκρίσεις και άρθρα από τις δράσεις των συνδικάτων

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΣΦΑΓΕΙΑ ΤΩΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΩΝ

6 ΑΠΡΙΛΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ
ΣΤΟΠ ΣΤΗΝ
ΑΚΡΙΒΕΙΑ

➤ ΙΣΤΟΡΙΑ

Όταν το NATO βομβάρδιζε την Ευρώπη

Λίγο πριν από τις 9 το βράδυ της 24ης Μάρτη 1999 οι σειρήνες ήχούν στην Πρίστινα, στο Βελιγράδι, στην Ποντγκόριτσα, στο Νόβισαντ. Ξεκινά η βάρβαρη επίθεση του NATO ενάντια στην Γιουγκοσλαβία. Με διάφορα προσχήματα οι δολοφόνοι του NATO προχωρούν στην επιχείρηση διαμελισμού της Γιουγκοσλαβίας με την αμέριστη συμπαράσταση της Ελληνικής Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, τότε. Η επιδρομή του NATO κατά της Γιουγκοσλαβίας κράτησε 78 μέρες.

Η ΝΑΤΟική Επιχείρηση **Συμμαχική Δύναμη** κατά της ΟΔ Γιουγκοσλαβίας **ολοκληρώθηκε στις 10 Ιούνη**. Ηγέτες σαν τον «Δημοκρατικό» Πρόεδρο των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον, υποστήριζαν πως έγινε για το «καλό» των Κοσσοβάρων Αλβανών. Ενώ ο τότε γγ του NATO υποστήριζε ότι έγινε για τα «ανθρώπινα δικαιώματα» και την αποτροπή μιας «ανθρωπιστικής καταστροφής».

Στην ουσία, ο ακήρυκτος πόλεμος ΗΠΑ, NATO και ΕΕ κατά των λαών της περιοχής έγινε για **την εφαρμογή του ιμπεριαλιστικού νέου δόγματος του NATO, που υπαγόρευε την εξαπόλυση στρατιωτικών επεμβάσεων όπου Γης «θίγονται» τα συμφέροντα ιμπεριαλιστικών δυνάμεων**. Έτσι, την άνοιξη του '99, είδαμε τον περαιτέρω διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας με τις 11 βδομάδες των αδιάσπαστων ΝΑΤΟικών επιδρομών. Επιδρομών, που προκάλεσαν **το θάνατο τουλάχιστον 3.000 ανθρώπων (εκ των οποίων 36% παιδιά!) και το σοβαρό τραυματισμό ή ακρωτηριασμό πάνω από 6.000 άλλων**.

Αλλά και εκατοντάδες χιλιάδες αστέγων, ανέργων και προσφύγων, δεκάδες άμαχους αλλά και ΝΑΤΟικούς στρατιώτες, που πέθαναν, χρόνια μετά, από καρκίνο πάσης μορφής - εξαιτίας των δεκάδων χιλιάδων βομβών «απεμπλουτισμένου» ουρανίου (λεγόμενα Σύνδρομο του Κόλπου, των Βαλκανίων κ.λπ.).

Η ΝΑΤΟική επέμβαση κατά της ΟΔ Γιουγκοσλαβίας έγινε απροκάλυπτα, και κατά παράβαση των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου δίχως καν την προσχηματική απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ (όπως είχε γίνει με την «Καταίγίδα της Ερήμης» στο Ιράκ, το 1991), αφού οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις θέλησαν εκείνη την περίοδο να μετρήσουν τις δυνάμεις τους στη μετέπειτα εξαπόλυση παράλληλων ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και προληπτικών επιθέσεων (Ιράκ, Αφγανιστάν κ.λπ.).

Το Βελιγράδι, υπό την ηγεσία της κυβέρνησης του Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς στοχοποιήθηκε καθώς **αρνούνταν να ενταχθεί στα σχέδια ολοκλήρωσης του NATO και της ΕΕ και έστεκε «εμπόδιο» στον πλήρη έλεγχο των αιματοβαμμένων δρόμων του πετρελαίου και φυσικού αερίου (βλέπε τον τότε ευρω-ασιατικό ενεργειακό χάρτη υπό το πρόγραμμα INOGATE)**. Εκείνη, λοιπόν, η ΟΔ της Γιουγκοσλαβίας «έπρεπε» να αλλάξει στρατόπεδο και για αυτό χρησιμοποιήθηκαν **πάνω από 10.000 πύραυλοι «Κρουζ», 79.000 τόνοι εκρηκτικών, 35.500 βόμβες διασποράς 31.000 βόμβες «απεμπλουτισμένου» ουρανίου και αμέτρητα (πειραματικά τότε...) βομβίδια γραφίτη για την ανάσχεση των τηλεπικοινωνιών**.

Απέναντι στο έγκλημα των ιμπεριαλιστών και την συμμετοχή της ελληνικής Κυβέρνησης σε αυτό ο ελληνικός λαός, τα συνδικάτα του βροντοφώναξαν ένα στεντόρειο όχι μετατρέποντας την Ελλάδα σε μια απέραντη διαδήλωση αλλά και παίρνοντας πρωτοβουλίες που έγραψαν την δική τους ιστορία. Στην ιστορία έχει μείνει η λαοθάλασσα που πλημμύρισε την Αθήνα ενάντια στην επίσκεψη του μακελάρη Κλίντον και που χτυπήθηκε βάνουσα από τις δυνάμεις καταστολής.

Η ίδρυση του ΠΑΜΕ, στις 3 Απρίλη 1999, έρχεται να δώσει νέα ώθηση και πνοή στο αντιιμπεριαλιστικό κίνημα. Τα συνδικάτα της Ελλάδας πηγαίνουν μέσα στο καμίνι του πολέμου και στέκονται δίπλα στο λαό της Γιουγκοσλαβίας με πολυάριθμες αποστολές αλληλεγγύης.

Παράλληλα, η εργατική τάξη Θεσσαλονίκης στέλνει τους νατοϊκούς για... λάχανα, αλλάζοντας τις πινακίδες της πόλης γελοιοποιώντας τις αρμάδες των νατοϊκών που είχαν μετατρέψει την πόλη σε ορμητήριο ενάντια στο λαό της Γιουγκοσλαβίας.

Η μαζική έμπρακτη αλληλεγγύη και το αίτημα του ελληνικού λαού για ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ - ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΛΟΚΗ στο ιμπεριαλιστικό έγκλημα έχει αφήσει τεράστια παρακαταθήκη για την φιλία των λαών των Βαλκανίων που μνημονεύεται μέχρι και σήμερα από τους λαούς και τους εργαζόμενους της πρώην Γιουγκοσλαβίας. Πείρα που αποδεικνύει την επικαιρότητα και την σημασία της σταθερής, αντιιμπεριαλιστικής δράσης των εργαζομένων ενάντια στα σφαγεία των ιμπεριαλιστών του ΝΑΤΟ, της ΕΕ, της Ρωσίας ή όποιας ιμπεριαλιστικής δύναμης.

ΕΞΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΦΑΓΕΙΟ

-Από την συνέντευξη τύπου του ΠΑΜΕ για την Εθνική Συλλογική Σύμβαση-

Η απαράδεκτη εισβολή της Ρωσίας και ο πόλεμος στο έδαφος της Ουκρανίας είναι αποτέλεσμα του σκληρού ανταγωνισμού **ΗΠΑ/ΝΑΤΟ-ΕΕ-Ρωσίας** για τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων κάθε χώρας, για την αναβάθμιση τους στο ευρύτερο πεδίο των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιπαραθέσεων για τον έλεγχο αγορών, πλουτοπαραγωγικών πηγών και διαύλων.

Τη στιγμή που η ΕΕ ξεκίνησε εντατικές πολεμικές προετοιμασίες, η Γερμανία ανακοίνωσε εξοπλισμό-μαμούθ 100δισ ευρώ για στρατιωτικούς εξοπλισμούς για πρώτη φορά μετά την ήττα του Χίτλερ στον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο, τη στιγμή που οι εθνικές κυβερνήσεις ετοιμάζονται να μπλέξουν τους λαούς σε έναν πόλεμο με απρόβλεπτες συνέπειες, τη στιγμή που η ελληνική κυβέρνηση βγαίνει μπροστά δίνοντας γη και ύδωρ στο ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ και πιο ενεργά απ' όλους μας μπλέκει στο σφαγείο των ληστών, η εμπλοκή της χώρας μας στο άρμα της ευρωατλαντικής δολοφονικής συμμαχίας βάζει στο στόχαστρο και τον λαό μας.

Δεν επιτρέπεται στον εργαζόμενο λαό της χώρας μας να διαλέξει ληστή. Συμφέρον του λαού μας είναι να βάλει μπροστά το αίτημα της απεμπλοκής από τους δολοφονικούς σχεδιασμούς, να προτάξει το σύνθημα «καμία συμμετοχή» στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, **να κλείσουν τώρα όλες οι αμερικανοΝΑΤΟϊκές στρατιωτικές βάσεις στη χώρα μας.**

Να μείνει η Ελλάδα εκτός σχεδιασμών από το νέο σφαγείο που έστησαν οι ιμπεριαλιστές για να ξαναχαράξουν τα σύνορα με το αίμα των λαών. Η ελπίδα δε βρίσκεται στη συμμετοχή στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους αλλά στην πάλη των λαών.

Έτσι υπηρετείται το πραγματικό σύνθημα για ειρήνη και όχι με τις απαράδεκτες διακηρύξεις της ΓΣΕΕ που καλεί σε εμπλοκή της χώρας. Οι άφαντοι από τους αγώνες, οι συνυπογραφούντες την επίθεση των εργοδοτών και κυβέρνησης για τη φτωχοποίηση των εργαζομένων, αυτοί που δεν έχουν κουνήσει ούτε το μικρό τους δαχτυλάκι για να βοηθήσουν τους αγώνες των εργατών της ΛΑΡΚΟ, της COSCO, των πετρελαίων της Καβάλας, της efood, αυτοί που ήταν εκτός από ένα μεγάλο συλλαλητήριο χιλιάδων εργατών την προηγούμενη βδομάδα, καλούν τους εργαζόμενους να διαλέξουν ληστή και να κάνουν θυσίες, κλείνουν το μάτι στο ΝΑΤΟ και στη μία πλευρά των εκμεταλλευτών, έτσι αναδεικνύεται η αλληλεγγύη και ο ανθρωπισμός απέναντι στους χιλιάδες νέους πρόσφυγες που αναγκάζονται να αφήσουν τη γη και τα σπίτια τους.

Τα διλήμματα που βάζουν οι εκμεταλλευτές μας για να πάρουμε γραμμή στοίχισης πότε με τον έναν και πότε με τον άλλο ιμπεριαλιστικό πόλο, όχι μόνο δεν λύνουν τα τεράστια καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζει η κάθε εργατική-λαϊκή οικογένεια από την ακρίβεια και την πανδημία, αλλά τα πολλαπλασιάζει.

Βάζουμε μπροστά τις δικές μας ανάγκες! Δε θα πληρώσουμε με φτώχεια, εξαθλίωση, ανεργία, με διακοπές ρεύματος και δυσβάστακτους λογαριασμούς τους πολεμικούς εξοπλισμούς, τα ραφαλ και τις πολεμικές φρεγάτες για τον πόλεμο που κάνουν οι ληστές. Θυμίζουμε πως την ίδια ώρα που ο λαός μας στενάζει η κυβέρνηση εξακολουθεί να δαπανά πάνω από 5 δισ ευρώ το χρόνο σε στρατιωτικούς εξοπλισμούς που δεν έχουν καμία σχέση με την υπεράσπιση της άμυνας της χώρας αλλά αξιοποιούνται για τη στήριξη των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών του ΝΑΤΟ και της ΕΕ.

Η ασφυκτική κατάσταση που δημιουργείται για το λαό μας, τα επικίνδυνα μονοπάτια που βαδίζουμε με τις πολεμικές αναφλέξεις, απαιτεί αγωνιστική απάντηση ώστε να μην πληρώσει ο εργαζόμενος λαός τον πόλεμο. Να μη βρίσκεται στη γωνία θεατής για τα κέρδη των αφεντικών είτε σε συνθήκες πολέμου είτε σε συνθήκες εύθραυστης ειρήνης.

Να υπάρξει ένα τεράστιο κύμα καταδίκης του ιμπεριαλιστικού πολέμου και της απεμπλοκής της χώρας από τον πόλεμο. Να βγουν χιλιάδες ψηφίσματα από σωματεία, επιτροπές αγώνα εργαζομένων σε χώρους δουλειάς, μαζικούς φορείς.

Οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα πρέπει να απαιτήσουν:

- » Καμία εμπλοκή στον πόλεμο με οποιοδήποτε πρόσχημα και με οποιοδήποτε τρόπο, με πολεμικό υλικό, με στρατιωτικά μέσα, με εκστρατευτικό σώμα
- » Να μην χρησιμοποιηθούν ευρωατλαντικές υποδομές από ελληνικό έδαφος για τις επιχειρήσεις στην Ουκρανία.
- » Να κλείσουν τώρα όλες οι αμερικανοΝΑΤΟϊκές στρατιωτικές βάσεις στη χώρα.

6 ΑΠΡΙΛΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Σχέδιο Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης των Συνδικάτων

Με τις συμμετοχές σωματείων και μαζικών φορέων στα μεγάλα συλλαλητήρια στις 26 Φλεβάρη σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις να αγγίζουν τις 1.000, επόμενος σταθμός είναι η πανελλαδική πανεργατική απεργία στις 6 Απρίλη για να μπει ταυτόχρονα σε πρώτο πλάνο ο διεκδικητικός αγώνας για την υπογραφή συλλογικών συμβάσεων με αυξήσεις στους μισθούς, για να δοθεί απάντηση στην ακρίβεια στα είδη πρώτης ανάγκης και στα αλματώδη κύματα αυξήσεων στο ρεύμα και στο φυσικό αέριο που κάνουν το λαό μας να παγώνει και να σκέφτεται αν θα ανοίξει τους λογαριασμούς.

Ο εργαζόμενος λαός να στείλει αγωνιστική-ταξική απάντηση στην αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης γιατί δεν πρέπει να συμβιβαστούμε στη ζωή με τα ψίχουλα, στην προσπάθεια χειραγώγησης των συνδικάτων από την κυβέρνηση και την εργοδοσία και τη μετατροπή τους σε ηλεκτρονικές καρικατούρες.

Σε αυτή την κατεύθυνση το ΠΑΜΕ με συνέντευξη τύπου που παραχώρησε την Παρασκευή 4 Μάρτη κατέθεσε Σχέδιο των συνδικάτων για **Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας** αναδεικνύοντας για ακόμη μια φορά την ανάγκη τα Συνδικάτα να πάρουν στα χέρια τους την υπόθεση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, ως ένα μεγάλο και καθοριστικής σημασίας μέτωπο που αφορά όλη την εργατική τάξη της χώρας μας.

Το ΠΑΜΕ καλεί τα συνδικάτα να οργανώσουν ουσιαστική συζήτηση στους χώρους δουλειάς, στις επιχειρήσεις, στους κλάδους, να γίνει υπόθεση των ίδιων των εργαζομένων η πάλη για την υπογραφή Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, για την υπογραφή Κλαδικών και Επιχειρησιακών Συλλογικών Συμβάσεων.

Η πρωτοβουλία αυτή πραγματοποιείται σε συνθήκες, όπου η εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα δέχονται ολομέτωπη επίθεση στο εισόδημα, στην υγεία, στην εκπαίδευση, στα συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες, ένα μεγάλο κύμα ακρίβειας σαρώνει το λαϊκό εισόδημα. Μεγάλες αυξήσεις στα είδη λαϊκής κατανάλωσης, στο ρεύμα, στα καύσιμα, τεράστια υπερφορολόγηση των φτωχών λαϊκών νοικοκυριών που «συνεισφέρουν» σταθερά το 95% των φόρων του κρατικού προϋπολογισμού. Το ΙΝΕ της ΓΣΕΕ καταγράφει απώλεια αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων, λόγω του κύματος ακρίβειας που συνεχίστηκε και τον Δεκέμβριο του 2021 και πιο συγκεκριμένα, ότι η απώλεια αγοραστικής δύναμης του κατώτατου μισθού έφτασε το 10,4%, ενώ του μέσου μισθού των εργαζομένων μερικής απασχόλησης άγγιξε το 13,7%. Τον ίδιο μήνα το μέσο μηνιαίο ατομικό διαθέσιμο εισόδημα απώλεσε περίπου το 7% της αγοραστικής του δύναμης σε ετήσια βάση.

Την κατάσταση επιδεινώνει το γεγονός ότι ο κατώτερος μισθός παραμένει πετσοκομμένος εδώ και 15 χρόνια, στο ύψος του 2007. Δηλαδή το 2007 ο μισθός ήταν 657€ άρα καθαρά 562€ και 15 χρόνια μετά είναι 663€ άρα καθαρά 569€.

Κατώτατος μισθός (άγαμος χωρίς προ- ϋπηρεσία)	2007	2009	2011	2012 (15-25 ετών)	2012 (άνω των 25 ετών)	2019	2022
	ΜΕΙΚΤΑ						
ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟΙ	29,39	33,04	33,57	22,83	26,18	29,04	29,62
ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ	657,89	739,56	751,39	510,95	586,08	650,00	663,00
	ΚΑΘΑΡΑ						
ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟΙ	24,68	27,75	28,20	19,17	21,99	24,47	25,44
ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ	552,62	621,42	631,16	429,19	492,30	548,00	569,39

Η συρρίκνωση του κατώτερου μισθού μείωσε και το επίδομα ανεργίας που είναι αυτόματα συνδεδεμένο μαζί του.

Επιπλέον, την άσχημη κατάσταση επιδεινώνει η μεγάλη επέκταση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, η υποαπασχόληση, η υπονόμευση των κλαδικών συμβάσεων, που η πλειοψηφία τους δεν έχουν υπογραφεί για πάνω από 10 χρόνια, το πάγωμα των τριετιών, η κυριαρχία των ατομικών συμβάσεων.

Όλα αυτά έχουν οδηγήσει σε μια δραματική μείωση του μέσου και διάμεσου μισθού την τελευταία δεκαετία, μείωση που ξεπερνά το 25%, λειτουργούν δηλαδή ως βασικό εργαλείο εσωτερικής υποτίμησης. Από 1050 ευρώ που ήταν το 2011 έφτασε στα 800€ το 2019.

ΣΥΝΟΛΟ ΜΙΣΘΩΤΩΝ	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Μέσος μισθός συνολικής απασχόλησης	954	903			875			886,1
Διάμεσος μισθός συνολικής απασχόλησης	950	850	850	820	800	800	840	800

Όλα τα αντεργατικά μέτρα που προωθήθηκαν και υλοποιούνται εδώ και μια δεκαετία, σε συνδυασμό με την αύξηση των φορολογικών συντελεστών, τη μείωση του αφορολόγητου ορίου, την κατακόρυφη αύξηση των έμμεσων φόρων και του ΦΠΑ, μείωσαν ακόμη περισσότερο το λαϊκό εισόδημα και ταυτόχρονα περιορίζουν την όποια μικρή δυνατότητα να καλυφθούν βασικές ανάγκες.

Τα ίδια μέτρα ανέστειλαν την υποχρεωτικότητα και την εφαρμογή διατάξεων, κανονιστικών πράξεων, κλαδικών συλλογικών συμβάσεων ή διαιτητικών αποφάσεων κι έδωσαν τη δυνατότητα στους εργοδότες, με επιχειρησιακές ΣΣΕ που συνάπτουν με Ενώσεις Προσώπων και με ατομικές συμβάσεις, να ανατρέπουν εργασιακές σχέσεις, με άμεση συνέπεια στο ύψος του μισθού. Σήμερα για να κηρυχτεί μια Συλλογική Σύμβαση υποχρεωτική, θα πρέπει να είναι συνδεδεμένη με την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων, γενικά και κατά κλάδο.

Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση με το νέο αναπτυξιακό νόμο και τα κονδύλια του “Ταμείου Ανάκαμψης” μπουκώνουν με δεκάδες δις ευρώ τους επιχειρηματικούς όμιλους, καταδικάζοντας το λαό στην ακρίβεια και στη φτώχεια. Οι αντιλαϊκοί νόμοι, που έχουν ψηφιστεί τα τελευταία χρόνια απ’ όλες τις κυβερνήσεις της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ, έχουν διαμορφώσει ένα μεγάλο αντιλαϊκό οπλοστάσιο, που αξιοποιούν οι επιχειρηματικοί όμιλοι, για να βαθύνουν την εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης με συνεχή μείωση μισθών και δικαιωμάτων.

Πρόκειται στην ουσία για την επιβολή της πολιτικής της Ε.Ε. που εφαρμόζεται για δεκαετίες σε όλες τις χώρες, προκειμένου να δημιουργηθούν ευνοϊκές συνθήκες για ευρωπαϊκά μονοπώλια, με σκοπό να ανταγωνιστούν σε ένα οξύ ανταγωνιστικό περιβάλλον, που γίνεται όλο και πιο επικίνδυνο, όχι μόνο για την διαβίωση, αλλά ακόμη και για την ίδια τη ζωή των εργαζομένων. Βασικός, άλλωστε, στρατηγικός στόχος της ΕΕ ήταν, από την συγκρότησή της, η ευελιξία και κινητικότητα στην αγορά εργασίας, που συνδέονταν πάντα και με επιμέρους στόχους.

Οι κυβερνήσεις είχαν σημαντική βοήθεια στην υλοποίηση των αντεργατικών σχεδιασμών από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ. Η γραμμή της να προωθεί σταθερά τη γραμμή του «κοινωνικού εταιρισμού», των «κοινωνικών διαλόγων», την πολιτική δηλαδή του κεφαλαίου που για επίτευξη «εθνικών στόχων» μέσα από την ανταγωνιστικότητα και την επιχειρηματικότητα, έδωσε επιπλέον όπλα στην μεγαλοεργοδοσία για την ανατροπή θεμελιωμένων δικαιωμάτων στις εργασιακές σχέσεις, όχι μόνο με την υπογραφή της σε μειώσεις μισθών, αλλά και με την συμφωνία της στην εξάπλωση των ελαστικών μορφών απασχόλησης και σε περικοπές που δικαιολογούνταν ως «μη μισθολογικό κόστος». Έτρεξε πρώτη να υπογράψει και να αποδεχτεί το πετσόκομμα κατά 22% της υπογεγραμμένης σύμβασης και κατά 32% για τους νέους κάτω των 25 ετών, με το απαράδεκτο επιχείρημα να διασώσει το επίδομα γάμου.

Η πολεμική της απέναντι στα εργατικά Συνδικάτα και τις Ομοσπονδίες που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, για πλαίσιο πάλης που δε συμβαδίζει με τις αντοχές της καπιταλιστικής οικονομίας, στην πράξη λειτούργησαν ως μοχλός πίεσης στους εργαζόμενους, για να ρίξουν τον πήχη των απαιτήσεών τους.

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, ακόμη και σήμερα, επιβεβαιώνει ότι είναι στην απέναντι πλευρά, ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων. Συνεχίζει να καλλιεργεί αυταπάτες και ψεύτικες προσδοκίες με σύνθημα ότι «δεν γίνεται ανάπτυξη με εξαθλιωμένους εργαζόμενους», αναπαράγοντας ξοφλημένες από την ίδια τη ζωή θεωρίες και επιχειρήματα, ότι χωρίς σύγκρουση με τα μονοπώλια το σύστημα του κεφαλαίου, αλλά με κοινωνικό διάλογο θα βελτιωθεί σιγά – σιγά, η ζωή των εργαζομένων.

Συγκλονιστικό Συλλαλητήριο στις 26 Φλεβάρη

Σημαντικό βήμα για την κλιμάκωση του αγώνα

Με ένα συγκλονιστικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 26 Φλεβάρη φάνηκε στην πράξη η δύναμη του συντονισμένου, κοινού αγώνα, με πάνω από 400 Εργατικά Κέντρα, Ομοσπονδίες, και πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, με χιλιάδες εργαζόμενους που δίνουν μάχη ενάντια στην ακρίβεια, στους μισθούς πείνας.

Χιλιάδες εργάτες από όλους τους κλάδους συναντήθηκαν με τους εργαζόμενους από τα «Πετρέλαια Καβάλας» και τα «Λιπάσματα Καβάλας», της ΛΑΡΚΟ, των λιμενεργατών της COSCO, των μεταλλεργατών, των διανομέων που δίνουν σημαντικές μάχες για το δικαίωμα στην δουλειά.

«Σήμερα βρισκόμαστε χιλιάδες στο συλλαλητήριο εδώ στην Αθήνα και στα συλλαλητήρια από τη μια άκρη της χώρας ως την άλλη, γιατί βιώνουμε στο πετσί μας όλα τα «καλούδια» αυτής της βάρβαρης πραγματικότητας που βάζει τις δικές μας ανάγκες στην άκρη και τα συμφέροντα των λίγων στο «εικονοστάσι», ανέφερε ο **Γιάννης Τσιουύλας**, πρόεδρος της Ομοσπονδίας Οικοδόμων. Ενώ σημείωσε για το ιμπεριαλιστικό έγκλημα στην Ουκρανία.

«Ο πόλεμος γίνεται για να κερδίσουν ακόμη περισσότερα οι λίγοι, τα μονοπώλια, οι επιχειρηματικοί κολοσσοί, που ελέγχουν τους αγωγούς φυσικού αερίου και πετρελαίου, οι έμποροι όπλων, οι μεγάλοι τραπεζίτες. Κανένας ιμπεριαλιστικός πόλεμος δεν έφερε φθινό ρεύμα, ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Κέρδη για τους λίγους έφερε, αύξηση τιμών, απώλειες σε ανθρώπινες ζωές. Οι λαοί θα πληρώσουν τα σπασμένα», προειδοποίησε. «Στη χώρα μας σουλατσάρουν οι στρατιωτικές μηχανές του ΝΑΤΟ, της ΕΕ, και τα γεράκια του πολέμου στη Σούδα, στην Αλεξανδρούπολη, στη Λάρισα. Δεν κόπονται για τη δική μας ασφάλεια, την ευημερία του ελληνικού λαού και των άλλων λαών. Για τα συμφέροντα των μονοπωλίων βρίσκονται και στη γειτονιά μας, και όχι για να εγγυηθούν την ασφάλεια

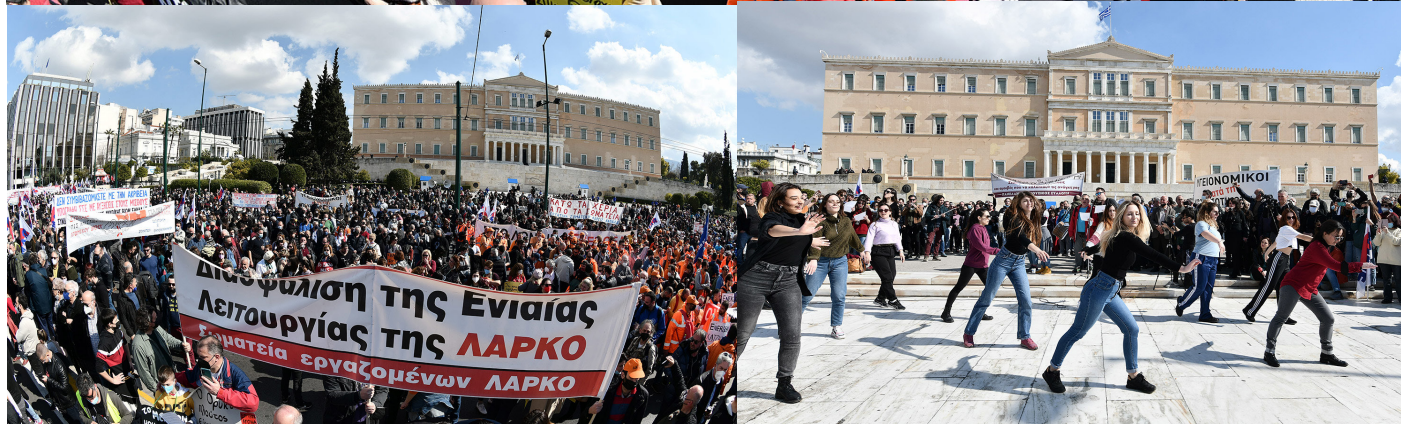
Η απάντηση στη σημερινή κατάσταση με τις ανάγκες μας να συνθλίβονται στην «κρεατομηχανή» της καπιταλιστικής βαρβαρότητας δεν είναι να συνταχθούμε πίσω από τον έναν ή τον άλλον εκμεταλλευτή του μόχθου μας, ούτε να εναποθέσουμε τις ελπίδες μας για ένα καλύτερο μέλλον για εμάς και τα παιδιά μας στον έναν ή τον άλλον κυβερνητικό τιμονιέρη που τάζει ότι θα λύσει τα προβλήματά μας, αλλά στη συνέχεια μας φορτώνει με νέα βάρη. Το έργο το έχουμε ξαναδεί. Η ελπίδα βρίσκεται στην πάλη, στον αγώνα που θα σφραγίζει τις εξελίξεις. Ο λαός να γίνει πρωταγωνιστής και όχι θεατής των εξελίξεων. Δυναμώνουμε την πάλη ενάντια στους άδικους, ληστρικούς, ιμπεριαλιστικούς πολέμους, την πάλη για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, πολέμους και προσφυγιά»

Στην συγκέντρωση επίσης χαιρέτισαν εκ μέρους των **Ομοσπονδιών Μετάλλου, Ενέργειας, Χημικής Βιομηχανίας και Μεταλλωρύχων** ο **Παναγιώτης Δούκας**, πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Μετάλλου (ΠΟΕΜ), ο **Μανώλης Κελαϊδάκης**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στα «Πετρέλαια Καβάλας», ο Νίκος Βογιατζίδης, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στα «Λιπάσματα Καβάλας», ο **Παναγιώτης Πολίτης**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στο εργοστάσιο της ΛΑΡΚΟ στη Λάρυμνα, ο **Μάρκος Μπεκρής**, πρόεδρος του Σωματείου των λιμενεργατών στην COSCO (ΕΝΕΔΕΠ), ο **Βασίλης Στύλος**, μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του Σωματείου Εργαζομένων «e-food», ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Αθήνας, **Ηλίας Γκιουλιάκης**, η **Αφροδίτη Ρέτζιου**, πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών (ΟΕΝΓΕ), ο **Θανάσης Καλαμπαλίκης**, πρόεδρος της Ομοσπονδίας Βιοτεχνικών Σωματείων Αττικής (ΟΒΣΑ).

Το συλλαλητήριο ολοκληρώθηκε με μουσική, χορό και τραγούδι σε ένα δρώμενο του **Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου** και άλλων φορέων από τον χώρο της Τέχνης στο Σύνταγμα. Οι εργαζόμενοι στον χώρο του Πολιτισμού, μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, έρχονται αντιμέτωποι με χτύπημα στο εισόδημα και στα δικαιώματά τους, και με τον δικό τους τρόπο έστειλαν το αγωνιστικό μήνυμα που εξέπεμψε το συλλαλητήριο, τραγουδώντας:

**«Σιγά που θα κλαίμε την τύχη μας / γίναμε φωνές ενωμένες
/ Να γίνουν δύναμη οι σίχοι μας / να γίνουν όπλα οι πένες...».**

26 Φλεβάρη

Συλλαλητήρια σε όλη την Ελλάδα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

150 εργατικά σωματεία, σύλλογοι αυτοαπασχολούμενων, γυναικών, φοιτητών, άλλοι μαζικοί φορείς της Θεσσαλονίκης και όμορων νομών συμμετείχαν στην διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη που είχε μαζικότητα αντίστοιχη των συλλαλητηρίων της ΔΕΘ.

Το παρών έδωσαν εργαζόμενοι στο **εργοστάσιο της «Νηματοουργίας Βαρβαρέσος» στη Νάουσα,** που παλεύουν για πληρωμή των δεδουλευμένων τους και τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας τους, οι **διανομείς της «e-food»** που αγωνίζονται ενάντια στον αυταρχισμό και τις απειλές της εργοδοσίας, για να σταματήσει η κλοπή τους, αλλά και οι **υγειονομικοί** που παλεύουν για την προστασία της υγείας του λαού μέσα σε ένα σμπαραλιασμένο δημόσιο σύστημα Υγείας. Εκεί, το «παρών» έδωσαν εργάτριες και εργάτες από τα μεγάλα **εργοστάσια της ΒΙΠΕ Σίνδου,** εργαζόμενοι στις **Τηλεπικοινωνίες,** στις **αποθήκες,** στο **εμπόριο,** στον **Τορισμό** και τον **Επισιτισμό,** εργαζόμενοι στις **κατασκευές,** στους **δήμους,** στην **Εκπαίδευση,** στο **Προσφυγικό, συνταξιούχοι.** Συγκροτημένα, οι **φοιτητικοί σύλλογοι** και οι **μαθητές πίσω από το πανό του Συντονιστικού,** οι γονείς μέσα από την Ομοσπονδία και τους Συλλόγους, οι **φορείς που παλεύουν ενάντια στην καύση των απορριμμάτων στην ΤΙΤΑΝ** και απαιτούν μέτρα προστασίας της ζωής και του περιβάλλοντος, οι γυναίκες που συσπειρώνονται στους **Συλλόγους και τις Ομάδες της ΟΓΕ,** ενώ μαχητικό και μαζικό μπλοκ είχε και η **Επιτροπή Αγώνα ενάντια στην Ελληνοαμερικανική Συμφωνία για τις Βάσεις.**

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

ΠΑΤΡΑ

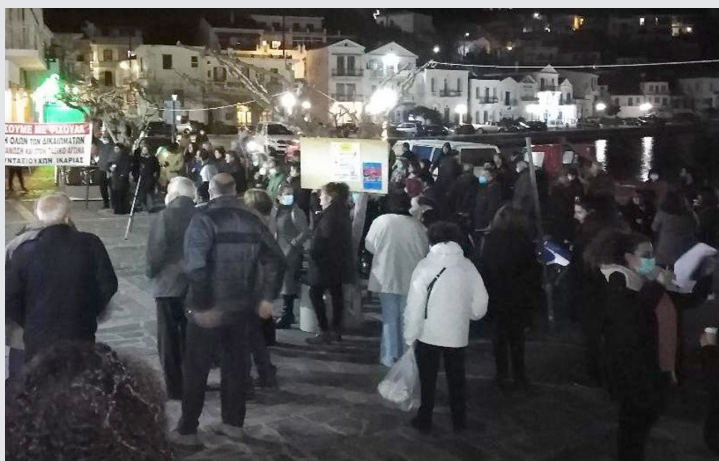
ΠΡΕΒΕΖΑ

ΠΥΡΓΟΣ

ΙΚΑΡΙΑ

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΑΓΡΙΝΙΟ

8 Μάρτη 2022

Παγκόσμια Μέρα Εργαζόμενης Γυναίκας

Η φετινή **Παγκόσμια Μέρα Εργαζόμενης Γυναίκας** σημαδεύτηκε από τις εξελίξεις και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία. Τα συνδικάτα, μαζί με την ΟΓΕ και Συλλόγους Γυναικών σε όλη την χώρα πήραν σειρά πρωτοβουλιών που κατέληξαν σε μαζικά και μαχητικά συλλαλητήρια στις 8 Μάρτη.

Η ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ δημοσιεύει αποσπάσματα από τις ομιλίες στην Συγκέντρωση της 8 Μάρτη στο Σύνταγμα, καθώς και ανταποκρίσεις από διάφορους κλάδους και συνδικάτα για την κατάσταση που βιώνουν οι εργαζόμενες γυναίκες και τις πρωτοβουλίες των συνδικάτων.

Στην ομιλία της στη συγκέντρωση στις 8 Μάρτη στο Σύνταγμα η **Χριστίνα Σκαλούμπακα, πρόεδρος της ΟΓΕ σημείωσε:**

«Σήμερα 8 Μάρτη 2022 η Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας απευθύνει θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό σε όλες τις γυναίκες αγωνίστριες της ζωής, που βιώνουν την εκμετάλλευση, τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και κάθε μορφής βία. Χαιρετίζει τις γυναίκες της βιοπάλης, τις εργαζόμενες, τις αυτοαπασχολούμενες της πόλης και της υπαίθρου, τις φοιτήτριες, τις νέες μητέρες, τις συνταξιούχους, τις μετανάστριες και πρόσφυγες. Η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας είναι αφιερωμένη σ' αυτές τις γυναίκες και στους αγώνες τους.

Από τη σημερινή μας συγκέντρωση στέλνουμε μήνυμα αλληλεγγύης και συμπαράστασης στις γυναίκες της Ουκρανίας και της Ρωσίας που ζουν τη βαρβαρότητα του πολέμου. Η σκέψη μας βρίσκεται σ' αυτές τις γυναίκες που με τα παιδιά στην αγκαλιά ψάχνουν καταφύγιο για να σωθούν από τους βομβαρδισμούς ή εγκαταλείπουν τα σπίτια τους και τη χώρα τους και φτάνουν πρόσφυγες, ακόμα και στη χώρα μας, απελπισμένες και γεμάτες ανασφάλεια από τη φρίκη του πολέμου.

Είμαστε στο πλευρό των λαών που βιώνουν τα τραγικά αποτελέσματα των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών ανάμεσα στις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, την ΕΕ από τη μία και τη Ρωσία από την άλλη για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, των δρόμων μεταφοράς Ενέργειας και εμπορευμάτων, τις σφαίρες επιρροής.

Τιμάμε την Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας και ξεσηκώνομαστε ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Ο πόλεμος έχει αιτία και μόνο αν την ξεριζώσουμε, θα μπορέσουν τα παιδιά μας να ζήσουν με αξιοπρέπεια, απολαμβάνοντας τους καρπούς του μόχθου τους και τις μεγάλες δυνατότητες της τεχνολογίας του 21ου αιώνα. Γι' αυτό κηρύσσουμε τον πόλεμο ενάντια σ' αυτούς που τον γεννούν, σ' αυτούς που τον σπέρνουν.

Φωτίζουμε τη μεγάλη εικόνα και τους ενόχους:

Τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ από τη μία, που χρόνια τώρα έχουν θέσει σε εφαρμογή το σχέδιο της στρατιωτικής περικύκλωσης της Ρωσίας, που χρόνια πριν οργάνωσαν πραξικόπημα στην Ουκρανία για να την αποσπάσουν από τον έλεγχο της Ρωσίας, με τη στήριξη φασιστικών και παραστρατιωτικών ομάδων. Από την άλλη την εξουσία των επιχειρηματικών ομίλων της Ρωσίας, η οποία αφού «στάθηκε στα πόδια της», με τη βοήθεια των Δυτικών, τώρα επιδιώκει να ανακτήσει το χαμένο έδαφος στους ανταγωνισμούς και βλέπει την

«ευκαιρία» από τις ανακατατάξεις στην ιμπεριαλιστική πυραμίδα και την αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων...

Είμαστε αποφασισμένες να μην αφήσουμε τα παιδιά μας έρμαια της δολοφονικής μηχανής τους. Γι' αυτό δεν διαλέγουμε ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο. Δεν στοιχιζόμαστε πίσω από κανένα ιμπεριαλιστικό σχέδιο και πίσω από κανένα ιμπεριαλιστικό μηχανισμό. Σηκώνουμε ψηλά τη σημαία του αγώνα των λαών για να ζήσουμε σε έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς φτώχεια, χωρίς πόλεμο. Ο αγώνας μας έχει σημασία για τη ζωή μας και το μέλλον των παιδιών μας.

Σήμερα 8 Μάρτη 2022 μας οδηγούν και μας εμπνέουν τα λόγια-σύμβολο των εργατριών στους απέραντους ορυζώνες της Εμίλια Ρομάνια της Ιταλίας το 19ο αιώνα όταν φτιάχτηκαν οι πρώτες εργατικές ενώσεις. «Αν και είμαστε γυναίκες, φόβο δε νιώθουμε. Η γλώσσα κόβει σαν ξυράφι, για χάρη των παιδιών μας γινόμαστε ατρόμητες. Μέσα από την Ένωσή μας, που μεγαλώνει, εμείς οι εργάτες θα κερδίσουμε τη λευτεριά».

ΖΗΤΩ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Στην συγκέντρωση στο Σύνταγμα, εκ μέρους των εργατικών σωματείων η Έφη Χαλιού, Πρόεδρος του σωματίου Χρηματοπιστωτικού Αττικής, σημείωσε

«Βρισκόμαστε εδώ, λίγες μέρες μετά το μεγαλειώδες συλλαλητήριο της 26ης Φλεβάρη, δίνοντας συνέχεια στην πάλη μας ενάντια στην εκμετάλλευση, στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και την ακρίβεια. Παίρνουμε ξεκάθαρη θέση απέναντι στη νέα ανθρωποσφαγή που ξέσπασε στην Ουκρανία, δεν διαλέγουμε ληστή. Είμαστε με τους λαούς, με την ειρήνη και την αδελφότητα, ενάντια στην ταξική εκμετάλλευση και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο...

...Χρειάζεται τώρα να δώσουμε ώθηση στην ανάπτυξη του αγώνα, την οργάνωση της πάλης για τις δικές μας ανάγκες. Μπροστά στις μεγάλες μάχες που έχουμε, σπάμε το φόβο, την αναμονή, την επικίνδυνη λογική του «τώρα δεν είναι ώρα για διεκδικήσεις». Μπροστά στην πανεργατική πανελλαδική απεργία της 8ης Απρίλη προετοιμαζόμαστε για μεγάλη αναμέτρηση με την Κυβέρνηση και την εργοδοσία. Βάζουμε στο επίκεντρο της πάλης όλα τα άμεσα ζητήματα για την προστασία της ζωής, της υγείας και των δικαιωμάτων του λαού.

Με την απεργιακή κλιμάκωση δίνουμε συνέχεια στους σημαντικούς αγώνες που αναπτύχθηκαν το προηγούμενο διάστημα, ενισχύουμε τις εστίες αντίστασης σε ΛΑΡΚΟ, COSCO, «Πετρέλαια Καβάλας», στους οικοδόμους, στους συμβασιούχους, στους εκπαιδευτικούς, στους χώρους που είναι στη μάχη για επιχειρησιακή σύμβαση όπως στη «Firstdata» και αλλού.

Η δύναμη βρίσκεται στα χέρια των εργαζομένων. Δεν περιμένουμε εργολάβους λύσεων, κυβερνητικούς μεσσίες που θα προστατεύσουν την ασφάλεια, την ευημερία της ζωής μας. Έχουν αποδειχτεί στην πράξη ότι και οι μεν και οι δε και οι προηγούμενοι και οι τωρινοί είναι στην υπηρεσία των συμφερόντων των λίγων. Οι εργαζόμενοι έχουμε μεγάλη πείρα!

Ο ελληνικός λαός, οι εργάτες και οι γυναίκες της τάξης μας δε θα αποδεχτούμε καμία θυσία στα δικαιώματά μας για τα συμφέροντα και τους ανταγωνισμούς του κεφαλαίου. Η δύναμή μας βρίσκεται στην οργάνωση και τον αγώνα. Όπως μας δίδαξαν οι ηρωίδες της τάξης μας, όπως μας δίδαξε η ίδια η εργατική τάξη στον αγώνα της για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Ζήτω η 8η Μάρτη. Ζήτω η πάλη για την ισοτιμία και τη χειραφέτηση των γυναικών. Συνεχίζουμε στο δρόμο της ταξικής πάλης μέχρι τη νίκη.

Η ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ συζητά με την Αθηνά Κούκη

Μέλος του ΔΣ του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
για τις γυναίκες εργαζόμενες στους χώρους του πολιτισμού

Ποια είναι η κατάσταση που αντιμετωπίζει μια γυναίκα εργαζόμενη στο κλάδο που δουλεύεις;

Ο χώρος της μουσικής γενικότερα είναι ένας κλάδος που παλεύει εδώ και χρόνια να λύσει βασικές δυσκολίες στα εργασιακά, που σε άλλους κλάδους ακόμα και με αδυναμίες θεωρούνται αυτονόητα. Δυσκολίες όπως για παράδειγμα είναι το ωράριο εργασίας, η ασφάλιση, ακόμα και ο σταθερός χώρος δουλειάς. Αυτή η κατάσταση εκφράζεται ακόμα περισσότερο σε εκείνο το κομμάτι του κλάδου που είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την εστίαση και την διασκέδαση, για παράδειγμα νυχτερινά μαγαζιά, μουσικές σκηνές, συναυλίες, εκδηλώσεις, πανηγύρια κ.α. Το γυναικείο στοιχείο στον χώρο της μουσικής, αρχικά αποτελεί την συντριπτική μειοψηφία, ενώ ακόμα μικρότερο είναι το ποσοστό που συμμετέχει στην οργανωμένη

και συλλογική πάλη, παρ' όλο που καλείται να σταθεί σε ένα εντελώς αφιλόξενο περιβάλλον για εκείνη. Δεν υπάρχουν κοινωνικές δομές, δομές πρόνοιας, επιδόματα, άδειες λοχείας και τοκετού για την πλειοψηφία των μουσικών, καθώς δύσκολα μέσα σε 2 χρόνια καλύπτονται τα απαιτούμενα 200 ένσημα. Καλείται να προσαρμόσει τη ζωή της, να εργάζεται όσο, όπου και όποτε επιτάσσουν οι ανάγκες, για να επιβιώσει με έντονο το στοιχείο της ετεροαπασχόλησης. Άστατα -πολύωρα- εξαντλητικά ωράρια, πολλά και συνεχόμενα ξενύχτια, χωρίς κανένα μέτρο. Θυσιάζοντας προσωπικό ελεύθερο χρόνο για κοινωνική ζωή και δράση. Δεν γίνεται μια γυναίκα μουσικός ή ερμηνεύτρια, να ξεκινάει να πάει για δουλειά έχοντας πληρώσει προσωπικό να της προσέχει τα παιδιά στο σπίτι και να μην γνωρίζει αν θα επιτρέψει 3:00 ή στις 8:00 το πρωί.

Φυσικά δεν είναι τυχαίο που αυτή η κατάσταση αποτελεί τον κανόνα, καθώς η ίδια η κοινωνία δημιουργεί αυτές τις προϋποθέσεις, γενικότερα στον χώρο του πολιτισμού. Η πολιτική ΕΕ και κυβερνήσεων μιλάει για την "ισότητα των φύλων", και "ίσες ευκαιρίες" στην λογική της συμπεριληπτικότητας. Προβάλλεται μια ισότητα επιφανειακή, όταν την ίδια στιγμή στο επάγγελμα, το έτος 2022 υπάρχουν ακόμα αντιλήψεις για το γυναικείο πρότυπο που πρέπει να πρεσβεύει μια ερμηνεύτρια, ιδιαίτερα στον χώρο της νύχτας. Τα φαινόμενα αυτά εντείνονται μέσα από την εμπορευματοποίηση του πολιτισμού, ακόμα και του ίδιου του σώματος μέσα από το Lifestyle, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης κλπ.

Αναπτύξατε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για τα προβλήματα αυτά;

Αρχικά ήρθαμε σε επαφή με περισσότερες γυναίκες σε μια περίοδο έντονης μαζικοποίησης κόσμου προς το σωματείο, καθώς μπροστά στην πανδημία τα τελευταία δύο χρόνια γενικότερα ο κλάδος των μουσικών έχει χτυπηθεί βαθιά. Ήρθαμε σε επαφή με χιλιάδες συναδέλφους αναπτύξαμε δράσεις και πρωτοβουλίες. Από την μια στο κομμάτι της αλληλεγγύης στηρίζοντας συναδέλφους που λόγω της κατάστασης είναι δυο χρόνια χωρίς δουλειά, καθώς ακόμα ο κλάδος υπολειτουργεί με καταξιωμένους μουσικούς στην ανεργία. Με νοικοκυριά που δεν μπορούν να στηρίζουν τα έξοδα που τρέχουν, για τα παιδιά τους αλλά και για το σπίτι. Από την άλλη στο κομμάτι της αγωνιστικής διεκδίκησης. Αυτή η δράση που άπλωσε σε όλους τους κλάδους της μουσικής, έγινε υπόθεση των συναδέλφων και έδωσε το βήμα ώστε να μαζικοποιηθεί το σωματείο με χιλιάδες νέες εγγραφές, ενώ ταυτόχρονα αποδείχθηκε ότι οι γυναίκες του κλάδου είχαν μεγαλύτερη συμμετοχή. Άνοιξε το δρόμο σε δεκάδες γυναίκες μουσικούς να συσπειρωθούν γύρω από το

σωματείο, να συμμετέχουν στους αγώνες που δώσαμε όλο το προηγούμενο διάστημα, αφήνοντας πίσω προσωπικές αδυναμίες και αντιλήψεις. Η μαζικοποίηση των τελευταίων δυο χρόνων, βοήθησε να εξειδικεύσουμε σε ζητήματα αλλά και στην καλύτερη συμμετοχή των γυναικών του κλάδου. Όπως και καλύτερη συμμετοχή στο γυναικείο κομμάτι όσον αφορά τις ανοιχτές συζητήσεις, στις συσκέψεις, έρχεται πλούσια πείρα στο Σωματείο που μπορεί αξιοποιηθεί με πολύμορφους τρόπους.

Δίνουμε την μάχη ώστε να κρατηθεί μια γυναίκα στο επάγγελμα και μετά την κύηση, με ουσιαστική στήριξη από το κράτος, αλλά και συνολικότερα από την κοινωνία. Διεκδικούμε όλες τις αναγκαίες προϋποθέσεις ώστε κάθε εργαζόμενη να στέκεται στα πόδια της χειραφετημένη, χωρίς να εξαρτάται οικονομικά, κοινωνικά, συναισθηματικά στα πλαίσια του γάμου, της οικογένειας ή της διαπροσωπικής της σχέσης. Σ' αυτές τις συνθήκες ανασφάλειας, γίνεται όλο και πιο δύσκολο για μια γυναίκα να απεγκλωβιστεί από μια βίαιη παθογόνα σχέση. Αντιπαλεύουμε όλους τους παράγοντες- οικονομικούς, κοινωνικούς- που "γεννούν" τους δράστες- τέρατα και αφήνουν τις γυναίκες εκτεθειμένες στην πολύμορφη βία, που φτάνει μέχρι τη σεξουαλική παρενόχληση, την ενδοοικογενειακή βία, το βιασμό, ακόμα και τη δολοφονία.

Μέσα στο συλλογικό, οργανωμένο αγώνα του σωματείου μπορεί κάθε εργαζόμενη να βρει τη δύναμη ώστε με τη δική της αποφασιστική θέληση, στάση, δράση να αντιπαλέψει την εκμετάλλευση, κάθε είδους διάκριση, τη βία, την ανισότητα.

Για τις εργαζόμενες στον χώρο της Υγείας

Μαίρης Αγρογιάννη

παθολόγος στο Νοσοκομείο της Νίκαιας και ΓΓ της ΕΙΝΑΠ

Ο χώρος της υγείας είναι κατ' εξοχήν γυναικοκρατούμενος χώρος. Στα δημόσια νοσοκομεία υπάρχουν γυναίκες σε όλα τα πόστα και με όλων των ειδών τις εργασιακές σχέσεις. Η γυναίκα γιατρός, η οποία όπως και οι άντρες συνάδελφοι της, την περίοδο της πανδημίας αναγκάστηκε να δουλέψει με ατέλειωτα ωράρια για να καλύψει τις ελλείψεις του συστήματος υγείας. Η γυναίκα νοσηλεύτρια που δουλεύει με δεκάδες χρωστούμενα ρεπό, με διπλοβάρδιες, λόγω των ελλείψεων προσωπικού, που γίνεται λάστιχο για να ανταποκριθεί στις επαγγελματικές και τις οικογενειακές υποχρεώσεις. Η γυναίκα καθαρίστρια ή τραπεζοκόμος, πολλές φορές μετανάστρια, που δουλεύει σε άθλιες εργασιακές συνθήκες, ανεξαρτήτως ηλικίας, υποφέροντας από μυοσκελετικά προβλήματα και αμειβόμενη με πολύ χαμηλό μισθό. Όλες μαζί αντιμετωπίζουν τον φόβο της απόλυσης, αφού ένας μεγάλος αριθμός είναι συμβασιούχοι.

Το τελευταίο διάστημα εξελίσσεται στα δημόσια νοσοκομεία ένας αγώνας για να μην απολυθούν οι συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου στην καθαριότητα, την σίτιση και την φύλαξη. Η συντριπτική πλειοψηφία είναι γυναίκες, οι οποίες για πρώτη φορά συμμετέχουν στον αγώνα, ξεπερνώντας προκαταλήψεις και φόβους, που στάθηκαν απέναντι σε απειλές και εκβιασμούς, ότι αν μιλήσουν, αν διεκδικήσουν δεν θα ανανεωθεί η σύμβαση τους.

Η προσπάθεια που διαχρονικά γίνεται από τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ στα νοσοκομεία είναι να συμμετέχουν οι γυναίκες εργαζόμενες στη ζωή και τη δράση των σωματείων. Αναδεικνύοντας τα ιδιαίτερα προβλήματα τους. Αξίζει να αναφερθεί ότι από την ΟΕΝΓΕ έχει γίνει καταγγελία ακόμα και για περιστατικό στο οποίο η μητρότητα αποτέλεσε ανασταλτικό παράγοντα για διορισμό γιατρού στο ΕΣΥ.

Η 8^η Μάρτη βρίσκει τα νοσοκομεία εν μέσω κινητοποιήσεων ενάντια στους σχεδιασμούς της κυβέρνησης για το «νέο ΕΣΥ» των συγχωνεύσεων τμημάτων, κλινικών και νοσοκομείων, του δημόσιου νοσοκομείου – επιχείρησης, των αυξημένων πληρωμών των ασθενών, της γιγάντωσης των ελαστικών εργασιακών σχέσεων. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, με περιοδείες, εξορμήσεις και εκδηλώσεις που προγραμματίζονται στα νοσοκομεία, θα συνεχιστεί η προσπάθεια οι εργαζόμενες να συσπειρωθούν στα σωματεία.

Για τις εργαζόμενες στην Ιδιωτική Εκπαίδευση

Η ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ συζητά με τις **Δέσποινα Τσαγκάρη**, φιλόλογο και **Ελπίδα Νασιοπούλου**, μαθηματικό, Μέλος και Πρόεδρο του ΔΣ του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Ιδιωτικής Εκπαίδευσης Ο ΒΥΡΩΝ

Ποια είναι η κατάσταση που αντιμετωπίζει μια γυναίκα εργαζόμενη στο κλάδο που δουλεύεις;

Δέσποινα: Δουλεύω σε δύο φροντιστήρια που βρίσκονται σε άλλες περιοχές, πολύ μακριά το ένα από το άλλο, ώστε να καταφέρω να συμπληρώσω το ωράριο μου και να ασφαλιστώ κανονικά. Τα δώρα, που αποτελούν αναφαίρετο δικαίωμά μας, έμμεσα δεν καταβάλλονται με μαθηματικά τερτίπια από τους εργοδότες και μέσα από τη “μαύρη” εργασία. Αξιοποιούν την ευκολία των διαδικτυακών μαθημάτων για να πλήξουν και τις αργίες, που είναι κατακτήσεις του αγώνα των εργαζομένων εδώ και δεκαετίες.

Βέβαια οι πραγματικές ώρες εργασίας μου για το κάθε φροντιστήριο είναι διπλάσιες από αυτές για τις οποίες πληρώνομαι. Πρέπει να είμαι πάντα διαθέσιμη για διορθώσεις, meetings, ενημερώσεις και άλλα πολλά «απλήρωτα καθήκοντα» που απλώνονται τελικά σε όλες τις μέρες της εβδομάδας.

Ελπίδα: Ένα από τα φροντιστήρια που δουλεύω είναι στην αλυσίδα μεγάλου ομίλου στον κλάδο. Εκεί η ένταση και ο απλήρωτος όγκος εργασίας είναι ακόμη πιο έντονα. Οι ενημερώσεις γονέων μοιάζουν με μαραθώνιο. Θυμάμαι συναδέλφισσα, νέα μάννα, να είναι καθηλωμένη ένα Σάββατο στο φροντιστήριο για 8 ώρες, που δεν τις πληρώθηκε κιόλας! Μια άλλη συνάδελφος είχε αρρωστήσει πρόσφατα. Έκανε τη μελέτη σε παιδιά δημοτικού και την υποχρέωσαν να συνδεθεί διαδικτυακά και να κάνει πως κάνει μάθημα ενώ είχε πυρετό, “για να μην χάσουν τα παιδιά το μάθημα”.

Τα διαλείμματα είναι προαιρετικά. Σχεδόν δεν ξέρουμε ποιοί είναι οι συνάδελφοι στη διπλανή αίθουσα. Αυτό προκαλεί σοβαρή απομόνωση.

Δέσποινα: Κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων με έχουν ρωτήσει αν έχω σκοπό να κάνω παιδί. Σε περίπτωση εγκυμοσύνης πολλές φορές απειλούμαστε με απόλυση, ενώ υπάρχουν συναδέλφισσες που τις πίεσαν να επιστρέψουν στη δουλειά λίγες ημέρες μόνο μετά τον τοκετό. Φυσικά, το γεγονός ότι η δουλειά είναι αποκλειστικά απογευματινή, καθιστά αδύνατη την επαφή των συναδέλφων με τα παιδιά τους.

Ελπίδα: Για τις συνεντεύξεις, αρχίζει να φαίνεται ένας υπόρρητος διαχωρισμός των συναδέλφων με βάση το φύλο, αν και δεν είναι γενικευμένος. Ας πούμε, προσωπικά έχω απορριφθεί σε συνέντευξη επειδή είμαι γυναίκα και αμφέβαλλαν για το αν θα μπορέσω να ανταπεξέλθω με αγόρια Λυκείου στα τμήματα. Σε μεγάλο φροντιστήριο στο κέντρο της Αθήνας, δεν έχουν καθόλου γυναίκες για την Πληροφορική και τη Φυσική.

Αυτό που είπε η Δέσποινα για τα ωράρια της δουλειάς, έχει επιπτώσεις και στην οργάνωσή τους. Είναι πολλές είναι οι γυναίκες που θέλουν να παρακολουθήσουν τις δράσεις του σωματίου και δεν προλαβαίνουν. Δυστυχώς, λόγω των ωραρίων που έχουμε καθημερινά, με τα Σάββατα ένα είναι εργάσιμες μέρες, συνήθως βάζουμε τις συνελεύσεις μας Κυριακές. Συχνά συναδέλφισσες και συνάδελφοι δεν έρχονται γιατί είναι οι μόνες ώρες που βλέπουν τα παιδιά τους.

Αναπτύξτε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για τα προβλήματα αυτά;

Δέσποινα: Οι διεκδικήσεις μας συνοψίζονται άμεσα στην υπογραφή κλαδικής σύμβασης, με αιχμή την πίεση να παραιτηθούν οι ιδιοκτήτες φροντιστηρίων από την προσφυγή τους στο ΣτΕ για μείωση του ωρομισθίου μας. Η ύπαρξη κλαδικής σύμβασης θα δώσει μια ανάσα στις νόμιμες και μη αυθαιρεσίες, θα αντιστοιχίσει καλύτερα τη δουλειά μας με τις αποδοχές μας και γενικότερα θα βάλει μια σχετική τάξη στο μπάχαλο που αντιμετωπίζουμε 9 μήνες το χρόνο. Το λέω γιατί το καλοκαίρι είμαστε άνεργοι. Γι αυτό άλλωστε πρέπει να μην υπάρχουν όροι και προϋποθέσεις στην ένταξή μας στο ταμείο ανεργίας.

Ελπίδα: Βεβαίως είναι κατάντια να μιλάμε για εκπαιδευτικούς που δουλεύουν με τέτοιους όρους, ως πλήρως αναλώσιμοι, τη στιγμή που υπάρχουν τόσες ανάγκες στο δημόσιο σχολείο. Έχω μια συνάδελφό φέτος, που δουλεύει το πρωί ως αναπληρώτρια και το απόγευμα έρχεται στο φροντιστήριο χωρίς καν να έχει περάσει από το σπίτι της. Προφανώς τον Σεπτέμβρη, όταν ανανέωσε τη σύμβασή της, δεν περίμενε κάτι τέτοιο, την πήραν αργότερα.

Προσπαθούμε να βρούμε δράσεις που να επιτρέπουν στους συναδέλφους να φέρουν τα παιδιά τους. Μας απασχολεί να είναι συλλογική η προσπάθεια ψυχαγωγίας των παιδιών όλων μας και όχι ατομική ευθύνη της κάθε οικογένειας. Πρόσφατα πήγαμε στην έκθεση "Χαρακτική από την προϊστορία στην Ελλάδα του σήμερα" που οργάνωσε το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας. Συναδέλφισσες ήρθαν με τα παιδιά τους, άλλες με τους μαθητές τους. Το καλοκαίρι είχαμε κάνει, με αφορμή τις πυρκαγιές, πεζοπορία αλληλεγγύης στο βουνό του Υμηττού. Εννοείται πως τα παιδιά που ήρθαν ξετρελάθηκαν.

Για τις εργαζόμενες στο Εμπόριο

Αγγελική Ιγνατίου

Εργαζόμενη στο Σκλαβενίτη

Μέλος της ΕΟΕ του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας

Οι χιλιάδες εργαζόμενες στο εμπόριο καλούμαστε να είμαστε παραγωγικές και ταυτόχρονα φθηνές και ευέλικτες προκειμένου οι εργοδότες μας να συγκεντρώνουν υπέρμετρα κέρδη. Εργαζόμενη στο εμπόριο σημαίνει να εργάζεσαι χωρίς σταθερά αλλά με διευρυμένα άστατα, σπαστά ωράρια, τα οποία μπορεί να ανακοινώνονται και την τελευταία στιγμή, και τις Κυριακές, σερί ακόμα και για 12 ημέρες. **Στερούμαστε κάθε υποψία ελεύθερου δημιουργικού χρόνου.** Σημαίνει ακόμα και η άδεια μας να δίνετε όποτε και όπως θέλει η εργοδοσία με αποτέλεσμα να μην έχουμε ούτε

μια κοινή εβδομάδα διακοπές με την οικογένεια μας. Εργαζόμαστε κάτω από αφόρητες πιέσεις για περισσότερη δουλειά, από πόστο σε πόστο χρονομετρώντας μας συνεχώς. Εργαζόμαστε με το άγχος της αρνητικής αξιολόγησης, της επίπληξης και της απόλυσης. Αυτά σε συνδυασμό με τους άθλιους όρους των ατομικών συμβάσεων και τους άθλιους μισθούς μας διαμορφώνουν για την πλειοψηφία των εργαζόμενων γυναικών στο εμπόριο μια κόλαση.

Το σωματείο μας αποτελεί ασπίδα προστασίας για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και των αναγκών μας. Σταθερά οι γυναίκες μέλη του, μαζί με τους άντρες συναδέλφους μας, παλεύουμε να γίνει υπόθεση όλο και περισσότερων εργαζομένων η συλλογική διεκδίκηση κλαδικής σύμβασης εργασίας που να κατοχυρώνει σταθερό ημερήσιο χρόνο εργασίας, ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς μας, την Κυριακή αργία, τις άδειες, τα ρεπό, την προστασία της μητρότητας, των μέτρων υγείας και ασφάλειας συνολικά των εργαζομένων αλλά και των ιδιαίτερων πλευρών του γυναικείου οργανισμού. Ιδιαίτερα τα τελευταία δύο χρόνια της πανδημίας το σωματείο μας με παρεμβάσεις στα μεγάλα εμπορικά και supermarkets όπου η εντατικοποίηση χτύπησε κόκκινο, όπου τα πρωτόκολλα υγείας γίνονταν κουρελόχαρτο από τους εργοδότες, όπου οι απειλές και οι απολύσεις είναι κανόνας, αποτέλεσε το αποκούμπι μας.

Ο κοινός βηματισμός του ΣΕΑ με την ΟΓΕ συνέβαλε καθοριστικά στο να απευθύνουμε σε πολύ περισσότερες συναδέλφισσες, να δυναμώσει η διεκδίκηση μας για κάθε πλευρά της ζωής μας και να σπάσει η λογική της απομόνωσης και του ατομικού δρόμου. Συνεχίζουμε μπροστά και στην 8^η Μάρτη πιο αποφασιστικά με παρεμβάσεις και συσκέψεις να βρεθούμε με πολύ περισσότερες συναδέλφισσες, να συζητήσουμε την ανάγκη να δυναμώσει κι άλλο ο συλλογικός μας αγώνας, να μπουν στο επίκεντρό οι δίκες σύγχρονες ανάγκες απέναντι στην κρατική και εργοδοτική ασυδοσία, απέναντι στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και σε κάθε εμπλοκή και συμμετοχή της χώρας μας σε αυτόν.

Για τις εργαζόμενες στον Επισιτισμό-Τουρισμό

Αντιγόνη Μαυρομάτη,

Ταμίας Συνδικάτου Επισιτισμού Τουρισμού Ξενοδοχείων Ν. Αττικής,
εργαζόμενη στο Saint George Lycabettus

Ο κλάδος Επισιτισμού Τουρισμού Ξενοδοχείων περιλαμβάνει τις ξενοδοχοϋπάλληλους, τις εργαζόμενες σε μεγάλες αλυσίδες, σε catering και σε όλα τα επισιτιστικά καταστήματα (café, bar, εστιατόρια). Μιλάμε για μεγάλη ανομοιομορφία στους χώρους, τις συνθήκες και τις ειδικότητες αλλά για την ίδια ακριβώς ασφυκτική πίεση στα δικαιώματα και το μισθολογικό κόστος παντού.

Οι εργαζόμενες έρχονται αντιμέτωπες πρώτα απ' όλα με την ευελιξία, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, τα εργολαβικά, τις διαφορετικές

βάρδιες και τις συνεχείς αλλαγές στα ωράρια. Κυρίαρχο ζήτημα αποτελεί η εποχικότητα, πού πλέον δεν αφορά μόνο σε εποχικές επιχειρήσεις αλλά στη σύνδεση του εργάσιμου χρόνου με τις πληρότητες ακόμα και σε επιχειρήσεις 12μηννης λειτουργίας. Επίσης υπάρχει πραγματική εργασιακή εξουθένωση, μόνιμη ορθοστάσια, βάρη, αντίξοες συνθήκες, δουλειά σε διαφορετικά πόστα και αφόρητη πίεση για αποδοτικότητα. Σερβιτόρες, μαγείρισσες, λαντζέρες, καμαριέρες και καθαρίστριες που είδαμε τα όρια συνταξιοδότησης να αυξάνονται, οι περισσότερες πετάχτηκαν έξω από τα Βαρέα, στα ξενοδοχεία μας στέρησαν το Εφάπαξ στην 20ετία, στον επισιτισμό επικρατεί απληρωσιά και ανασφάλιστη εργασία.

Ιδιαίτερα τα 2 χρόνια της πανδημίας που τα προβλήματα διογκώθηκαν, κάναμε δεκάδες παρεμβάσεις τόσο στο Υπουργείο Εργασίας για τη διασφάλιση εισοδήματος και ενσήμων, όσο όμως και στην κάθε εργοδοσία για μέτρα προστασίας, για την εντατικοποίηση, για τις αυθαιρεσίες που προέκυψαν με τις αναστολές, το πρόγραμμα Συν-Εργασία και τις οφειλόμενες άδειες. Φυσικά πήραμε πρωτοβουλίες αλληλεγγύης γιατί υπήρξαν ακόμα και ζητήματα επιβίωσης.

Τέθηκε emphaticά η ανάγκη αναβάθμισης της δουλειάς μας με τις γυναίκες του κλάδου και η δημιουργία Επιτροπής γυναικών στο Συνδικάτο, η οποία σε κοινό βηματισμό με την ΟΓΕ, με αρθρογραφία, ενημέρωση και εκδηλώσεις, θα φωτίσει το δρόμο να μπουν περισσότερες γυναίκες στη δράση και ιδιαίτερα να οργανωθούν οι νέες ασκούμενες και εργαζόμενες.

